

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **Ing. D. M.,** zast. Mgr. Alešem Charvátem, advokátem se sídlem Kozí 26/4, Brno, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Dominikánské nám. 196/1, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2017, č. j. MMB/0429684/2017, sp. zn. OUSR/MMB/0332642/2017/4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 1. 2018, č. j. 62 A 297/2017 - 45,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2017, č. j. MMB/0429684/2017, sp. zn. OUSR/MMB/0332642/2017/4, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno - Řečkovice a Mokrá Hora, ze dne 14. 9. 2017, č. j. MCBRMH/006908/17/2100/SVDE, sp. zn. S MCBRMH/004629/17/2100/PALU, jímž byly částečně odmítnuty žádosti žalobce o informace podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu podal jménem žalobce Mgr. Ing. Bc. M. Z., který není advokátem.

[2] Usnesením specifikovaným v záhlaví krajský soud nepřipustil zastoupení žalobce Mgr. Ing. Bc. M. Z. jakožto obecným zmocněncem.

[3] Poukázal na § 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), podle něhož se účastník může dát zastoupit také fyzickou osobou, která má způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu. Soud takové zastoupení usnesením nepřipustí, není-li taková osoba zřejmě způsobilá k řádnému zastupování nebo zastupuje v různých věcech opětovně. Dodal, že jelikož je soudu z úřední činnosti známo, že tento zmocněnec zastupuje žalobce i v jiných věcech (věci vedené pod sp. zn. 62 A 225/2015, 62 A 227/2015, 15 Co 206/2017 a 15 Co 205/2017) a zastupuje u krajského soudu i odlišný subjekt ve věci vedené pod sp. zn. 31 A 111/2017, je patrné, že jako obecný zmocněnec vystupuje v různých věcech opětovně, a proto jeho zastoupení v projednávané věci nepřipouští.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel") brojí kasační stížností proti v záhlaví specifikovanému usnesení z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Navrhuje jeho zrušení a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. Alternativně požaduje, aby Nejvyšší správní soud umožnil jeho zastoupení Mgr. Ing. Bc. M. Z.

[5] Namítá, že krajský soud napadené usnesení přezkoumatelným způsobem neodůvodnil, uvedl toliko to, že Mgr. Ing. Bc. M. Z. zastupoval účastníky v různých věcech opětovně. Tyto věci označil několika spisovými značkami, aniž je jakkoli blíže (z hlediska skutkového a účastníků řízení) specifikoval. Není tedy zřejmé, z jakých skutečností při rozhodování vycházel. Zejména není patrné, zda zmocněnec zastupuje více než dva účastníky jako obecný zmocněnec nebo jako pověřený zaměstnanec, ani zda spolu tyto věci skutkově souvisejí. Kromě toho nelze dovodit, že mezi jednotlivými případy je časová souvislost svědčící o tom, že se nejednalo pouze o činnost ojedinělou.

[6] Případy, na které krajský soud odkázal, se vztahují k jedné stavební činnosti u téže nemovitosti, v důsledku které byly podány různé žaloby (jak v civilním řízení, tak i soudním řízení správním). Nelze mít k tíži žalobce, že brojí proti různým rozhodnutím orgánů veřejné moci, případně se brání proti civilním žalobám, které vůči němu směřují.

[7] Zastoupení stěžovatele panem Mgr. Ing. Bc. M. Z. nebylo neoprávněným poskytováním právních služeb, tak jak jej upravuje zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon advokacii"). Ani ze zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, nelze dovozovat, že by poskytování právních služeb zaměstnavateli ze strany zaměstnance (jako v nynějším případě) bylo v rozporu se zákonem nebo bylo důvodem nepřipuštění zastoupení touto osobou.

[8] Nakonec dodal, že pokud krajskému soudu vznikly pochybnosti o tom, zda plná moc dokládá zastoupení stěžovatele Mgr. Ing. Bc. M. Z., mohl jej vyzvat, aby tyto nejasnosti odstranil.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti

kterému je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.).

[10] Důvodnost kasační stížnosti posoudil soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Současně zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[11] Kasační stížnost není důvodná.

[12] Nejprve se soud zabýval namítanou nepřezkoumatelností. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou rozhodnutí, ke které jsou správní soudy povinny přihlížet i bez námitky, tedy z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Vlastní přezkum rozhodnutí soudu je možný pouze za předpokladu, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Tedy, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

[13] Výše uvedená kritéria napadené rozhodnutí splňuje. Jedná se o srozumitelné rozhodnutí opřené o dostatek relevantních důvodů. Je z něj zcela zřejmé, proč krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

[14] Soud závěr o tom, že Mgr. Ing. Bc. M. Z. v řízení zastupuje stěžovatele opětovně, odůvodnil odkazem na čtyři věci označené spisovými značkami (dvě jsou agendou správního soudnictví a dvě jsou věci civilní). Kromě toho zmínil i další věc, ve které tento zmocněnec zastupoval osobu odlišnou od stěžovatele. Z označení roků, kdy byla řízení v uvedených věcech zahájena (viz odst. [3] tohoto rozsudku), je zřejmé, že se nejednalo o ojedinělé zastupování stěžovatele. Naopak je patrné, že byl tímto zmocněncem zastupován v průběhu několika let. Na základě těchto skutečností dospěl krajský soud oprávněně k závěru, že podmínky pro vydání usnesení dle § 35 odst. 7 s. ř. s. byly splněny.

[15] Jistě si lze představit odůvodnění důkladnější, zejména co se týče podrobností o věcech, v nichž tento zmocněnec v minulosti zastupoval stěžovatele či jiné účastníky. Podstatné ovšem je, že samotný právní názor krajského soudu je z odůvodnění usnesení patrný.

[16] Soud nepřisvědčuje ani další kasační námitce, podle níž měl krajský soud případně vyzvat stěžovatele k odstranění vad. Jelikož v projednávané věci krajskému soudu oprávněně nevznikly pochybnosti o tom, zda plná moc zastoupení stěžovatele dokládá, nemusel pochopitelně stěžovatele vyzývat ani k odstranění vad. Podstatné bylo, že krajský soud dovodil, že tento zmocněnec účastníka v řízení zastupuje opětovně, a proto jsou dány důvody, aby vydal usnesení dle § 35 odst. 7 s. ř. s.

[17] Nad rámec rozhodovacích důvodů Nejvyšší správní soud uvádí, že ze soudního spisu ověřil, že vše nasvědčuje spíše tomu, že zastoupení stěžovatele Mgr. Ing. Bc. M. Z. bylo ve skutečnosti poskytováním právních služeb (§ 1 odst. 2 zákona o advokacii)

bez patřičného oprávnění. Právní služby mohou poskytovat pouze advokáti a další osoby uvedené v § 2 zákona o advokacii.

[18] Tento závěr dokládá mimo jiné generální plná moc, která má osvědčovat zmocnění Mgr. Ing. Bc. M. Z. stěžovatelem. Z ní je patrné, že je koncipována jako plná moc udělená advokátovi. Prvním důvodem je to, že je na ní uveden souhlas zmocnitele (stěžovatele), aby si zmocněnec (Mgr. Ing. Bc. M. Z.) zvolil si za sebe jiného zástupce (substituta). Takový postup je ovšem možný pouze u advokátů (srov. § 25 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s.). Navíc tato plná moc neobsahuje žádnou zmínku o tom, že by byl Mgr. Ing. Bc. M. Z. zaměstnancem stěžovatele – zmocněnec je pouze identifikován svým bydlištěm, datem narození a datovou schránkou.

IV. Závěr a náklady řízení

[19] S ohledem na nedůvodnost všech uplatněných kasačních námitek Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[20] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Soud žádnému z účastníků náhradu nákladů nepřiznal, protože stěžovatel v řízení úspěch neměl a žalovanému žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu